

jeg, at det er et Fremskridt, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til en velvillig Behandling af Lovforslaget. Jeg er ogsaa overbevist om, at det samme vil ske fra andre Partiers Side.

N. P. Nielsen: Den offentliggjorte Statistik viser bedst, at Motorkøretøjernes Antal er i stadig Stigning, og den viser, at Lovgivningen ikke har virket hemmende paa Udviklingen af dette udmærkede og nyttige Befordringsmiddel. De første Aars Automobilskræk baade hos Mennesker og Heste møder man nu ikke saa ofte. Det er ganske naturligt, fordi Menneskene har mærket Behageligheden og Nyttens af at benytte Automobile, og Hestene bliver mere og mere fortrolige med dem ved at træffe dem paa saa godt som alle befærdede Veje. Det er ogsaa karakteristisk, at de Ulykker, der nu forekommer paa vore Landeveje, ikke i saa høj Grad sker paa Hestekøretøjer forarsaget af Motorkøretøjer. I de første Aar skyldtes Ulykkerne som Regel Sammenstød med Hestekøretøjer, eller at Heste blev bange og løb løbsk. De Ulykker, vi nu alligevel ret ofte ser, skyldes derimod de ikke saa faa hensynsløse Motorkørere og desværre vist ogsaa berusede Motorkørere. Undertiden gaar det ud over de kørende selv, men ogsaa de vejfarende har i Aarenes Løb været udsatte for de Ulykker, som denne hensynsløse Kørsel har medført. Det er forøvrigt et Tegn paa, hvor stærkt Udviklingen er gaaet frem i Byerne, at der i København og omliggende Kommuner kun sker et meget lille Antal Ulykker i Forhold til de Hundreder af Automobile, der færdes paa vore Gader og Veje. Det taler til stor Ære og Ros for de Chauffører, særlig de mange Droskechauffører; tror jeg, som færdes her i København, og som i al Almindelighed maa siges at køre hensynsfuldt.

Medens Kørselssikkerheden vel nok Aar efter Aar er blevet større paa Grund af de Forbedringer, der er sket med Styre- og Bremseapparater, har den tiltagende Mængde af Køretøjer nu udsat de øvrige vejfarende, særlig Cyklister og Fodgængere, om ikke for andre Ulykker, saa dog for andre Ulemper. Særlig medfører den Tilstand, hvori Vejene kommer ved den stærke Motorfærdsel, om Sommeren en ulidelig Støvplage og om Vinteren Overstænkning af Snavs fra Vejene. Dette kan og maa man imidlertid ikke bebrejde Motorkøretøjerne, idet den Maade, hvorpaa vore Veje fra Tidernes Morgen er byggede, har været beregnet paa en langt mindre opslidende

Trafik. Man maa efter min Mening fra Vejautoriteternes Side ind paa en fuldstændig Ombygning af Landets Landeveje, og det baade Amtsvveje og Sogneveje. Der vil medgaa et meget betydeligt Beløb her til. Vi har en 7000 km Landeveje, der nu koster os godt 3 Mill. Kr. aarlig Skal de sættes i en saadan Stand, at de kan taale den nye Befordring, vil der kræves mange, overordentlig mange Millioner; 100 Mill. Kr. vil sikkert ikke forslaa. Der er mange Belægningsmaader, som er bragte i Anvendelse af Kommunerne, navnlig større Købstadkommuner, København og Frederiksberg, og i høj Grad af visse Amtskommuner. Særlig har Københavns Amtsråd bragt betydelige Ofre for at bringe Amtets Veje i Overensstemmelse med den Trafik, der nu foregaar paa dem. Det bedste Middel, vi har fundet, er den saakaldte Chausseebrolægning, den er dyr i Anlægget, idet den koster 5 Kr. pr. m², men i det lange Løb vil det vise sig, at denne Metode absolut er den bedste paa alle Veje, der er stærkt trafikerede baade af Biler og andre Køretøjer. Men ellers viser Erfaringen afgjort, at man adskillige Steder paa Veje, hvor Færdselen ikke er saa intensiv, men dog betydelig, i Overtjæring af godt chausserede Veje vil have et udmærket Middel til baade at indskrænke Støvplagen og forhindre, at Automobilene opkører Vejen saa stærkt, som det ellers er Tilfældet. Nogle faa Biler paa saadanne Veje skader ikke synderlig meget, men vi har Erfaring for, at gamle Veje, som har kunnet holde i mange Aar, men hvor der pludseligt er aabnet for Automobilmfærdsel, Veje med et 30 cm tykt Dæklag af gode Skærver, banet med Damptromling, efter ganske kort Tids Forløb er fuldstændig forvandlede til, jeg jeg havde nær sagt en Række af Huller med ca. 1 m.s. Afstand, og denne Tilstand af Vejene medfører de utaaleligste Ulemper, hvis Vejautoriteterne ikke skrider ind, og det gør man desværre ikke alle Vegne, før det er for sent. Derfor er jeg glad ved, at man har forhøjet den Andel af Afgiften, der gives Amterne, dem, der gør Vejene i Stand, og jeg kunde ønske, at Staten havde givet Afkald ogsaa paa det lille Beløb, som de 5 pCt. udgør, saa at alt, hvad Motorafgiften indbringer, medgik til en Forbedring af, en Ombygning af vore Veje. Jeg vilde endvidere ønske, at man havde opstillet som absolut Betingelse for Andel i Afgiften, at der blev gjort noget virkeligt for at ombygge Vejene; jeg synes nemlig ikke, at den Maade, hvorpaa Tilskuddet fordeles, fuld-